

[Alfred Hansen]

Hvis en nedskæring alligevel bliver en realitet, hvilke kommentarer har ministeren så til, at personalet på Strandhøj – det fremgår af dagbladene; jeg har bunker af avisreferater om det – har stillet i udsigt, at de ikke med de besparelser, der her er planlagt med de omtalte 26 heltidsstillinger, som skal nedskæres, vil kunne tilgodese klienterne i beskæftigelsessituationen i det daglige arbejde, og at de må se sig nødsaget til at lægge dem tidligere i seng, eventuelt spænde dem fast eller give dem stærkere beroligende midler?

Jeg finder, det i sig selv er ganske forfærdeligt, at vi i et såkaldt velfærdssamfund må behandle vore absolut dårligst stillede medborgere sådan, de medborgere, som fremfor alle andre har krav på politikernes forståelse og årvågenhed i denne sag.

Socialministeren (Eva Gredal):

Som jeg sagde i mit første svar, er der kommet en 10–12 klienter, men der er også kommet en ekstrabevilling til Strandhøj af den grund.

Med hensyn til vurderingen af, hvilket klientel der er tungt og ikke tungt, så foregår der for øjeblikket en undersøgelse af, hvorledes klientelet er rent tyngdemæssigt. Vi kan ikke behandle Strandhøj anderledes, end vi behandler andre institutioner. Nu ligger det sådan, at Strandhøj har en meget høj normering i forhold til andre af vore institutioner, og jeg synes ikke, man kan pille et enkelt område ud og mene, at man her fra folketingets side alene skal tage hensyn til det. Jeg har et ansvar over for den resterende del af åndssvageforsorgen, som endnu ikke har nået samme stade, som de har på Strandhøj.

Jeg kan sige, som jeg også har sagt til pressen i dag, at der vil blive stillet større bevillinger til rådighed for åndssvageforsorgen, men det er ikke noget nyt; det er noget, der altid sker i forbindelse med reguleringen af finansloven, når vi når frem til vedtagelsen af finansloven.

Ydermere kan jeg sige, at vi har drøftet spørgsmålet ved et møde i regeringen, og efter min anmodning har såvel statsministeren som finansministeren sagt ja til at tage rundt og se på nogle af vore institutioner og også selv se, hvorledes forholdene er for vore klienter.

Alfred Hansen (DR):

Jeg forstår på ministerens svar, at man ikke kan have en højere standard på Strandhøj, end man har andre steder. Så vil jeg gerne opfordre ministeren til, at man eventuelt hæver standarden på alle åndssvageforsorgens institutioner. Dette er jo også en mulighed, og det skal ikke skorte på retsforbundets velvilje til at støtte ministeren i et sådant initiativ.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg må gøre hr. Alfred Hansen opmærksom på, at der er sket standardforbedringer inden for åndssvageforsorgen over det hele. Det, der sker nu, er en ressourceudligning mellem centrene, men standardforbedringer er der altså sket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

18) Til socialministeren af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Vil ministeren gøre en indsats for, at bistandsloven kan få virkning for ofre for vold i tilfælde, hvor der har været afholdt positive udgifter som f. eks. til proteser og briller, og hvor lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser ikke dækker?«

(Spm. nr. 540).

Skriftlig begrundelse.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 102 af 22. november 1977 fra kristeligt folkeparti henvises bl. a. til et erstatningsproblem vedrørende en protese. Under behandlingen i folketingssalen af dette forslag den 13. januar 1978 omtalte flere ordførere dette spørgsmål.

I ugebladet Se og Hor af 9. marts 1978 behandles et andet tilfælde. Her er der tale om, at voldsofferet – ud over ikke at kunne få erstatning for svie og smerte på grund af voldsmandens betalingsudygtighed – ikke modtager refusion af sine udlæg til briller, transportudgifter o. lign.

I ovennævnte har vi et typisk trangstilfælde, hvor samfundet burde stå parat til at hjælpe et medmenneske, der ganske uforstyldt er kommet i ulykke.